

[Ruth Olsen.]

ilden, og EF's hellige evangelium hedder nu engang højere produktivitet og øget økonomisk vækst. Mon ikke selv en socialdemokratisk forhandler i Bruxelles vil strække sig ret langt i denne sag? Man kan jo fra de øvrige EF-landes side henviser til det grundlag, medlemskabet blev forhandlet på, men min bekymring bliver dog endnu større ved tanken om, at det eventuelt til den tid kan være en borgerlig regering, der skal forhandle denne sag, for som bekendt bindes alle efterfølgende regeringer af, hvad Danmark én gang har godkendt i Bruxelles, og forlader vi solidaritetsprincippet i sociallovgivningen, vil det ramme mange grupper i samfundet, bl. a. alle kvinder, hvis man ellers kan kalde halvdelen af befolkningen en gruppe.

Lige nogle bemærkninger til det, fru Grethe Philip talte om: alle de muligheder, vi ved medlemskab fik for at orientere om vore synspunkter og derved fremme udviklingen henimod ligestilling i de nuværende EF-lande. Hvor er det, vi får lejlighed til at give orientering, hvor vi ikke har haft det før, uden medlemskab, i EF's formelle organer? Der afgøres næppe ret meget, der reelt betyder forbedring for kvinderne, i disse formelle organer. Nej, den afgørende kamp foregår på arbejdsmarkedet, ved overenskomstforhandlinger osv. Vi skal altså derned og tage arbejde og deltage i arbejdsmarkedets organer i fagbevægelsen, hvis vi skal øve reel indflydelse på det område.

Ligelønsproblemet er et ganske godt eksempel på, at det, de formelle organer beslutter, er noget, der kun lader sig realisere, hvis de økonomiske magthavere, det vil sige privatkapitalen, er indstillet på at gøre det. Den formelle ligeløn kan nemlig udmærket gennemføres, samtidig med at man forringer kvindernes vilkår, også lønmæssigt. Det gør man nemlig ved, sådan som man gør det i EF-landene, som Sullerot har beskrevet for os, at sørge for, at kvinder og mænd aldrig får det samme arbejde, ikke får de samme vilkår. Deraf kommer forskellen på Lullingudvalgets ligelønstal og Sullerots gennemsnitlige bruttotimeløn.

Selvfølgerlig tager kvinder ikke stilling til EF-spørgsmålet alene ud fra snævre ligestillingsinteresser, men vi er blevet skeptiske over for al den snak om økonomisk

vækst og økonomisk udvikling. Nu er vi begyndt at spørge: hvilken økonomisk vækst? Er det den udvikling, vi hidtil har observeret, den, der betyder flere og flere invalidepensionister for hvert år? Hvad betyder det, om jeg får kotelet i morgen i stedet for de frikadeller, jeg får i dag, hvis jeg mentalt og psykisk ikke overlever 14 dage? Jeg ved godt, at Kommissionen i sit socialprogram taler om bedre livskvalitet, men begrebet livskvalitet kan jo vurderes og fortolkes på højst forskellig vis, og det hviler i hvert fald ikke kun på et økonomisk grundlag.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Der blev stillet et konkret spørgsmål til mig, som jeg gerne vil svare på. Det konkrete spørgsmål gik ud på, om jeg kunne give eksempler på nogle formelle organer inden for EF-fællesskabet, hvor vi havde mulighed for at gøre vore synspunkter gældende vedrørende ligestillingen og kvindernes placering.

Jeg vil gerne give 2 eksempler. Det ene eksempel er det udvalg, jeg nævnede — der hidtil har haft Astrid Lulling til formand — som er nedsat under Europaparlamentet, og som specielt skal undersøge, om man nærmer sig den ligeløn, der er påbudt ifølge Romtraktaten.

Det andet eksempel er den stående socialkomité.

Gerda Møller: Ja, det er jo paradoksalt, at man fra denne talerstol i går måtte høre fra en af de kvindelige EF-modstandere, at der var mangel på positive argumenter hos EF-tilhængerne, når man har overværet debatten både i går og i dag og har måttet konstatere, hvor mange løse påstande og hvor mange løse argumenter der netop er kommet fra EF-modstandernes side. Den sidste taler har jo netop været et bevis herpå. Lad mig bare tage nogle af disse argumenter eller påstande op: nu skulle vi holde udsalg af vore dyrebare principper, man kunne regne med det og det, jeg tror, osv. Alt det fik vi i stedet for nogle af de positive argumenter fra modstandernes side. Det blev også foreholdt os, at tvangsmidlerne ville man måske afstå fra at bruge inden for EF, for man var nok blevet så